

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

HRISTOS A ÎNVIAT!

Mănăstirea Sfântul Dimitrie cel Nou din Basarabi, Middletown, NY, vă invită să participați în data de **11 iunie 2016**, la serbarea celui de al doilea hram al bisericii „Înălțarea Domnului”.

CUM NE APĂRĂM DE „GURA LUMII”?

Vrăjmașii mântuirii sunt: lumea, trupul și diavolul. Lumea e gura satului, gura vicelanului și, de multe ori, gura celor din casă cu tine. Aceștia sau lumea îți iartă orice ticăloșie ai face, oricât ai îndărăpta cu sufletul, dar nu te iartă nicidecum să le iei înainte cu un pas și să te faci mai bun. Cine vrea să biruie prima piedică în calea mântuirii are la îndemână acestea trei: **răbdarea, iertarea și rugăciunea**. De aceea, cei ce biruie lumea nu sunt o adunare de leneși, ci ostașii lui Hristos. Și precum le este lupta, așa și mântuirea. Fieea trupului fiind surdă, oarbă și mută, nu te poți înțelege cu el decât prin osteneală și foame. Sufletul multor oameni n-ar mai vrea să le moară trupul, așa s-au învoit și s-au legat de tare cu plăcerea de lumea aceasta. Parcă auzim cuvintele bogatului: „Acum, suflète, ai multe bunătăți adunate pentru mulți ani. Mânâncă, bea și te veseleşte!”. Iar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! În noaptea aceasta voi lua sufletul tău” (Luca 12, 19). Cealaltă parte de piedică ce ne-o ridică vrăjmașul în noi înșine e iubirea de sine, „primul pui al diavolului”. **Arme asupra diavolului** avem trei: numele Domnului, numele Maicii Domnului și Sfânta Cruce. (Părintele Arsenie Boca)

Miercuri 8 IUNIE:

VECERNIE – ora 6.30 PM

Joi 9 IUNIE: ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

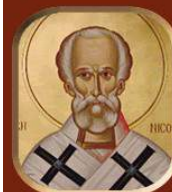
Sâmbătă 11 IUNIE:

UTRENIA ȘI SFÂNTA LITURGHIE SE VOR SĂVĂRȘI LA MĂNĂSTIREA SFÂNTUL DIMITRIE CEL NOU DIN MIDDLETOWN, NY

Duminică 12 IUNIE:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A SASEA DUPA PASTI

În vremea aceea, trecând Iisus, a văzut un om orb din naștere. Și ucenicii Lui L-au întrebat, zicând: Învățătorule, cine a păcătuțit, acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici el n-a păcătuțit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziua, lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine; că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii. Acestea zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului. Și i-a zis: Mergi să te speli în scaldătoarea Siloamului, care se tâlcuiește: trimis. Deci s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: Nu este acesta cel ce ședea și cerșea? Unii ziceau: El este. Alții ziceau: Nu este el, ci seamănă cu el. Dar acela zicea: Eu sunt. Deci îi ziceau: Cum îți s-au deschis ochii? Acela a răspuns: Omul care se numește Iisus a făcut tină și a uns ochii mei și mi-a zis: Mergi la scaldătoarea Siloamului și te spală. Deci, ducându-mă și spălându-mă, am văzut. Zis-au lui: Unde este Acela? Și el a zis: Nu știu. L-au dus la farisei pe cel ce fusese oarecând orb. Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii. Deci, iarăși îl întrebau și fariseii cum a văzut. Iar el le-a zis: Tină a pus pe ochii mei, m-am spălat și văd. Însă unii dintre farisei ziceau: Acest Om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbăta. Iar alții ziceau: Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni? Și era dezbinare între ei. Au zis, deci, orbului iarăși: Dar tu ce zici despre El, că ți-a deschis ochii? Iar el a zis că Prooroc este. Dar iudeii n-au crezut despre el că era orb și a văzut, până ce n-au chemat pe părinții celui ce vedea. Și i-au întrebat, zicând: Acesta este fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Deci cum vede el acum? Au răspuns, însă, părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb; dar cum vede el acum, noi nu știm; sau cine i-a deschis ochii lui, noi nu știm. Întrebați-l pe el; este în vârstă și vorbește singur despre sine. Acestea le-au spus părinții lui pentru că se temeau de iudei. Căci iudeii pusese acum la cale ca, dacă cineva va mărturisi că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă. De aceea, au zis părinții lui: Este în vârstă și întrebați-l pe el. Deci, au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că Omul acesta e păcătos. A răspuns deci acela: Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu că, fiind orb, acum văd. Deci i-au zis: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii? Le-a răspuns: V-am spus acum și n-ați auzit? De ce voi fi să auziți iarăși? Nu cumva voi fi și voi să vă faceți ucenici ai Lui? Și l-au ocărât și i-au zis: Tu ești ucenic al Aceluia, iar noi suntem ucenici ai lui Moise. Noi știm că Dumnezeu a vorbit lui Moise, iar pe Acesta nu-l știm de unde este. A răspuns omul și le-a zis: Tocmai în aceasta stă minunea: că voi nu știți de unde este și El mi-a deschis ochii. Și noi știm că Dumnezeu nu îi ascultă pe păcătoși; dar, dacă este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acesta îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. Dacă n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic. Au răspuns și i-au zis: În păcate te-ai născut tot și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară. Și a auzit Iisus că l-au dat afară și, găsindu-l, i-a zis: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El a răspuns și a zis: Dar cine este, Doamne, ca să cred în El? Și a zis Iisus: L-ai și văzut! Cel ce vorbește cu tine, Acela este. Iar el a zis: Cred, Doamne! Și s-a închinat Lui. (Ioan 9, 1-38)

Cum trebuie să se poarte soția cu soțul

Soția îmbunătățită, cucernică și înțeleaptă tă poate, mai mult decât oricine, să-și îndrepte soțul către cucernicie. El nu ascultă nici de prieteni, nici de învățători, nici de mai-mari cum ascultă de soața sa. Când aceasta îl îndeamnă și îi dă sfaturi, acel îndemn îi aduce și o anumită plăcere, fiindcă o iubește foarte mult pe sfătuitoare - și așa putea povesti multe întâmplări când soți aspri și neîmblânziți au fost înmuiați în felul acesta. Soția este părtașă în toate soțului: și la masă, și în nașterea și creșterea pruncilor, și în treburile și interesele lui, și în foarte multe altele. Ea îi este devotată în toate și este unită cu el așa cum este trupul cu capul - și dacă ea va fi chibzuită, gospodină și harnică, dacă nu va fi răutăcioasă și veninoasă, cheltuitoare și certăreată, dacă nu va căuta haine și podoabe deșarte, ci în loc de asta va căuta smerenia, curăția, bunătatea și blândețea, unirea de cuget și înțelegerea cas nică, îi va întrece pe toți în ce privește înrăurirea asupra soțului - iar purtându-se așa, și pe acesta îl va face mai bun și mai iubitor.

Orice soție credincioasă se pătrunde de interesele soțului. Când acestuia îi e greu, ea se străduie să-l îmbărbăteze prin înțelegerea sa, prin manifestările iubirii sale. Susține cu interes toate planurile lui. Nu îi este povară. Este puterea din inima lui, care-l ajută să devină tot mai bun. Nu toate soțiile sunt o binecuvântare pentru soții lor. Uneori, femeia este ca o plantă agățătoare ce înfășoare puternicul stejar care e soțul său. Soția credincioasă face viața soțului său mai nobilă, mai plină de rost, îndreptându-l spre scopuri înalte prin puterea iubirii sale. Atunci când ea se lipește de el plină de încredere și de dragoste, trezește în el cele mai nobile și bogate trăsături ale firii lui, stimulând în el bărbăția și simțul răspunderii. Ea înfrumusețează viața lui, înmoaie deprinderile lui dure și grosolane, dacă acestea există.

Există însă și soții care seamănă cu plantele parazite. Ele se agață de soțul lor fără să-i ofere nimic acestuia, fără să-i întindă mână de ajutor. Se răsfață pe canapele, se plimbă pe străzi, visează cu ochii deschiși citind romane sentimentale și bârfesc în camerele de oaspeți. Sunt absolut inutile și, ca atare, devin o povară chiar și pentru dragostea cea mai tandră. În loc să facă viața soțului mai puternică, mai bogată, mai fericită, ele nu fac decât să pună piedici în calea succeselor lui. Rezultatul este de plâns și pentru ele însele. Soția credincioasă se lipește de soțul ei și se înfășoară în jurul lui, însă îl și ajută și îl inspiră. În toate sferele vieții sale, soțul ei simte cum îl ajută iubirea ei. Soția bună este păzitoarea căminului familial. (Sfânta Muceniță Alexandra, împărăteasa Rusiei)

În primul rând, cinstește-L pe Dumnezeu, apoi pe soțul tău, lumina ochilor vieții tale. Doar pe el să-l iubești, numai lui să-i veselești inima - și asta cu atât mai mult cu cât el nutrește față de tine dragostea cea mai gingașă... Dacă te-ai născut femeie, nu-ți însuși însemnătățile care sunt din fire ale bărbatului; nu te mândri cu neamul, nu te îngâmfa nici cu hainele, nici cu înțelepciunea. Înțelepciunea ta este să te supui legilor cununiei, fiindcă legătura căsătoriei face ca toate ale soțului să fie și ale soției. Când soțul tău este supărat, nu te împotrivi vrerii lui, iar când este obosit ajută-l cu vorbe gingașe și cu sfaturi bune. Nici îmblânzitorul de lei nu îmblânzește cu sila fiara înfuriată, ci o potolește netezind-o cu mâna și spunându-i cuvinte blânde. Oricât ai fi de înfuriată, nu-ți muștra niciodată soțul pentru o pagubă suferită, fiindcă el însuși este pentru tine cea mai bună agonisită. Nu-l muștra nici atunci când o treabă care i-a în-ceput bine sfârșește prost. Aceasta ar fi o nedreptate, pentru că, din viclenia diavolului, adeseori nici întreprinderile înțelepte nu-și ating scopul.

Dacă soțul tău nu vede pe cineva cu ochi buni, nu-l lauda pe acela cu gând ascuns, ca să-l rănești cu vorba pe soț fără să se bage de seamă. Soții nobili și soțiile nobile - mai ales soțiile - se cuvine să aibă simplitatea inimii. Să împărtășești toate bucuriile și necazurile soțului tău. Și grijile să vă fie de obște, fiindcă așa va crește casa voastră. Să fie loc și pentru sfatul tău, dar ultimul cuvânt trebuie să fie întotdeauna al soțului. Când soțul tău este necăjit, mârșește-te și tu împreună cu el o vreme, însă nu după multă vreme, înseninându-ți fața, risipește-i întristarea din gânduri, fiindcă pentru soțul mârșit limanul cel mai de nădejde este soția lui. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Îngăduie-ți nu acele libertăți la care te stârșește dragostea soțului, ci pe cele cuviincioase, fiindcă nu este lucru de care omul să nu se poată sătura până la urmă, și în dragoste nu trebuie să se ajungă la așa ceva... Pe fața ta nu trebuie să fie nici mișcări ale poftelor, nici tresăriri de mânie. Aceste lucruri sunt rușinoase pentru oricine, dar mai ales pentru femeie, și schimonosesc chipul... Dacă limba ta este neînfrântă, întotdeauna vei fi urâtă de soțul tău. Limba obraznică le-a făcut rău adeseori chiar și celor nevinovați. Mai bine să taci chiar dacă lucrurile te împing să îți deschizi gura, decât să vorbești chiar dacă nu este vremea și locul pentru cuvinte cutezătoare. Vorba ta să fie mai mult dorită decât auzită... Ascultă și asta: nu te deda iubirii trupești fără înfrânare, nu căuta în orice vreme plăcerile patului nunții; înduplecă-ți soțul să cinstească zilele cele sfinte, fiindcă omului, care este chip al Marelui Dumnezeu, i se cuvine să se supună legilor Lui... (Sfântul Grigorie Teologul)

Cea dintâi cerință în ce o privește pe femeie este fidelitatea - fidelitatea în sensul cel mai cuprinzător al cuvântului. Inima soțului trebuie să se poată încrede în ea fără nici o temere, încrederea absolută este temelie iubirii credincioase. Orice umbră de îndoială distruge armonia vieții de familie. Prin caracterul și prin purtarea sa, soția credincioasă dovedește că merită încrederea soțului. Acesta este convins de iubirea ei, știe că inima ei îi este absolut devotată, știe că ea îi susține interesele în mod sincer. Este foarte important ca soțul să-i poată încredința soției chivernisirea tuturor treburilor casnice, știind că totul va fi în regulă. Risipa și extravaganțele soțiilor au distrus fericirea multor perechi. (Sfânta Muceniță Alexandra, împărăteasa Rusiei)

În ceea ce o privește, soția trebuie să asculte întru totul de soț, să-și adapteze din răspuneri obiceiurile la obiceiurile lui și să-i fie pe de-a-ntregul devotată, așa încât să nu întreprindă și nici măcar să nu plănuiască ceva fără voia lui. Așadar pentru ea corect este să împlinească toate dispozițiile, sfaturile, poruncile lui și să nu se gândească vreodată să se încapățâneze - îndeobște, să nu nutrească și să nu vădească în vreo privință dorința de a fi cap. În caz de neînțelegere, trebuie să cedeze și să îndure cu răbdare tot ce nu îi va fi pe plac, altfel nu va putea în nici un caz să păstreze prețioasa pace a casei. Totuși, aceasta nu o scutește de răspunderea grijii pentru moralitatea soțului. Prin înțelepciunea și înrăurirea sa, ea îl poate schimba în bine. În orice caz, nu trebuie să fie nepăsătoare față de defectele lui, ci să-l influențeze pe cât o duc mintea și puterile, scoțându-l din patimi ca din foc. Pentru aceasta, trebuie să se împodobească în primul rând cu virtuțile, iar celelalte podoabe să le aibă ca pe niște lucruri străine, de mână a doua, la care poate renunța ușor, mai ales când o cere necesitatea de a îndrepta lucrurile, în fine, trebuie să-și aducă aminte că îi revine supravegherea treburilor casnice, chiar dacă doar ca împlinitoare a voinței soțului... Datoria ei este să facă ceea ce este rânduit; când vede ceva care nu-i în regulă, să spună și să refacă ori să completeze. (Sfântul Teofan Zăvorâtul)